

Rusó Sala i David Molas: Els vins d'Eduard Toldrà

Presentem la primera conversa de 'Músics i Cellers', un espai per parlar de la relació entre el vi i la música

Rusó Sala i David Molas | Juan Miguel Morales

Amb un gust evident per la feina ben feta, David Molas elabora els vins del celler Vinyes dels Aspres, a Cantallops. Uns quilòmetres a l'est, a Roses, hi viu la cantautora Rusó Sala, que comparteix el mateix paisatge i una manera d'entendre la vida. Són l'essència dels vins i cançons de l'Alt Empordà

Situat a Cantallops, Vinyes dels Aspres és el celler ubicat més al nord de la DO Empordà. La seva història centenària va íntimament lligada a la del màxim exponent del noucentisme musical català: **Eduard Toldrà**. El mas on s'elabora el vi pertanyia a la família de la dona de **Toldrà**, i l'actual vinyater David Molas és el besnet de la família. En homenatge al compositor i violinista vilanoví, dos dels vins porten per nom paratges empordanesos que són alhora títols de les seves sardanes: el criança negre S'Alou i el vi dolç Bac de les Ginesteres.

Molas ha rebut **Rusó Sala**, autora de la preciosa musicació "El fill del Golf de Roses" del poeta Enric Casasses. Han visitat les vinyes i el celler i ella s'ha assegut al piano d'**Eduard Toldrà** que es conserva a la casa. El vinater relata la història de com va arribar-hi el compositor: "**Toldrà** va venir a tocar a la Festa Major de Castelló d'Empúries el 1920. Estava tocant el violí i va veure una noia que li agradava entre el públic, va cedir el violí a un company i va baixar a ballar amb ella. Es van cartejar durant tres anys i el 1923 es van casar en aquesta mateixa casa. Des d'aleshores i fins a la seva mort, l'any 1962, hi va passar tots els estius. A Barcelona tenia poc temps per crear, i

bona part de la seva obra la va escriure als festivals de Cantallops".

La primera època del compositor a la família empordanesa no va ser fàcil: "La seva sogra, la meua rebesàvia, era la mestra del poble. Una de les seves filles es va casar amb el metge i l'altra amb un músic. D'entrada no va ser gaire ben acceptat perquè se l'associava amb el món de la faràndula i la bohèmia. Al cap d'un temps, quan **Eduard Toldrà** ja va anar sent conegut, va canviar la seva percepció i va passar a ser la nineta dels seus ulls".

Posar nom a vins i cançons

Un dels moments més difícils és posar nom a una obra. Ho explicita **Rusó Sala**: "Una cosa és el procés creatiu d'una cançó o del vi, i l'altra és anomenar-lo. Hi ha moments en què jo preferiria no haver de posar un títol i que ho fes qui l'escoltés". En el cas del vi, el nom és molt més determinant, afirma David Molas: "El nom és important, sobretot en el cas del vi, perquè perdura. Després d'una anyada en vindrà una altra i el vi seguirà dient-se igual. Si n'has venut 10.000 ampolles, difícilment canviaràs el nom. El màrqueting és important i bona part de l'èxit és degut al nom i al disseny de l'etiqueta. De vegades generen expectatives que el vi no assoleix i poden arribar a ser contraproductius. Hi ha vins més modestos, amb etiquetes sense tant de glamur i més corrents, que són grans vins".

El procés de fer vi és llarg, convius molt de temps amb el raïm, els premsats i cupatges. "Passen les anyades i algunes surten millor que les altres. A mi m'agrada particularment la del 2014. El dia que en vengui l'última ampolla estaré trist perquè ja no en tindrè més. És com un artista que ha pintat un quadre que li agrada molt però se l'ha de vendre. No és el mateix del tot, perquè nosaltres fem dues mil ampolles i no un sol quadre. El repte és fer el millor vi possible i que agradi a la major quantitat de gent possible. S'ha de trobar l'equilibri, si el fas només per tu potser no en vendràs cap ampolla i si tens en compte només el gust de la gent, pots estar fent un producte sense gaire interès?".

Molas acaba amb una reflexió: "Ara es fan els millors vins de la història a l'Empordà, perquè no hi havia hagut la tècnica i el coneixement i abans el vi era un producte de consum massiu d'una qualitat qüestionable. Però és contradictori, perquè mai no s'havia begut un vi tan bo, però tampoc no se n'havia begut tan poc. El vi no és un producte del dia a dia, sinó que té un component de festa i es beu en ocasions especials. S'ha millorat molt la qualitat mitjana i potser a poc a poc en remuntarà una mica el consum".

Per a **Sala**, en canvi, l'analogia amb el món de la música en aquest cas no funciona: "Amb les noves tecnologies potser consumim més música però no tinc clar que sigui de més qualitat. Es produeix música de molta qualitat però el consum és una altra cosa. La manera de consumir la música ha canviat i ja no se li reserva aquell moment especial? però bé, el vi pot ajudar a tornar a sacralitzar el moment!".